

En håndbok for norske svømmeklubber

Norges Svømmeforbund, 2015

Svømmeanlegg

0. Innledning

Håndboken er ment å fungere som en veileder for svømmeklubber/ svømmegrupper i fleridrettslag, som har behov for økt tilgang til svømmeanlegg, eller trenger å styrke rammevilkårene for svømming som idretts- og mosjonsaktivitet i sitt lokalmiljø. Heretter vil vi for enkelhets skyld bruke begrepet svømmeklubber, eller bare klubber. Det er en stor utfordring for klubbene og for norsk svømming å oppnå en anleggsdekning som svarer til den etterspørselen som finnes i klubbenes nedslagsfelt. Anleggskapasiteten er også en begrensning når det gjelder å øke det fysiske aktivitetsnivået i befolkningen generelt. For få anlegg i forhold til hva man ønsker av aktivitet er gjengs for mange idretter i Norge. Svømmeklubbene har i tillegg en særegen utfordring når det gjelder tilgang til anlegg, nemlig at svømmeidretten er en relativt liten bruker i kommunale svømmeanlegg: skolene, publikum og andre organiserte grupper også skal ha plass. Antallet og størrelsen på andre, konkurrerende grupper gjør at det kan være vanskelig å få tilstrekkelig bassengtid. Denne håndboken gir nyttige tips og råd til hvordan utfordringene kan møtes.

Håndboken tar spesielt for seg de viktigste samarbeidspartnerne og de aktuelle prosessene som kan igangsettes.

Håndboken har følgende hovedkapitler:

0. Innledning
1. Forankring av svømmeklubbens anleggsarbeid
2. Svømmeklubbens viktigste samarbeidspartnere
3. Støtteordninger
4. Kompetanse
5. Svømmeanlegg på 1-2-3
6. Politisk lobbyisme

Alle tips og kommentarer passer nok ikke til alle klubber, siden det ofte er lokale varianter av problemstillingene i de ulike kommunene. Vi håper likevel at innholdet kan hjelpe din klubb til å få tilgang til nok bassengtid på hensiktsmessige tider av døgnet til at dere kan utvikle og drive klubbens ulike aktiviteter og gi et godt tilbud til idrettsungdom og øvrig befolkning. Brosjyren kan gjerne brukes som en håndbok til inspirasjon, og vi oppfordrer også til å ta kontakt med Norges Svømmeforbund før dere setter i gang arbeidet.

Norges Svømmeforbund er en idrettsorganisasjon og har konkurranseidrett og organisert trening med dette formålet som sine primære aktiviteter. Vi ser likevel på all aktivitet i vann som et mål, med deltakelse fra alle grupper av befolkningen uavhengig av alder, førlighet, tilhørighet og ferdigheter. Det er i tråd med vår ånd og vårt motto: *Hver nordmann en svømmer – hver svømmer en livredder*. Vi skal ha en inkluderende holdning – for å gi alle en mulighet til å delta i aktivitetene som betyr så mye for oss, og for å vise vilje til samarbeid med alle parter i lokalsamfunnet som klubben er en del av.

Kjernen i budskapet vårt er at anleggsarbeidet i klubben er en kontinuerlig prosess, som bare sjelden og i liten grad er knyttet til bygging. Det handler om å forutse både behov og tilgjengelig bassengkapasitet, og å tilpasse dem til hverandre, og det krever nettverksbygging, detektivarbeid og gode dokumentasjonsrutiner.

Innflytelse fordrer innsats. Det er enkelt, men ikke lett. Lykke til med anleggsarbeidet i din klubb!

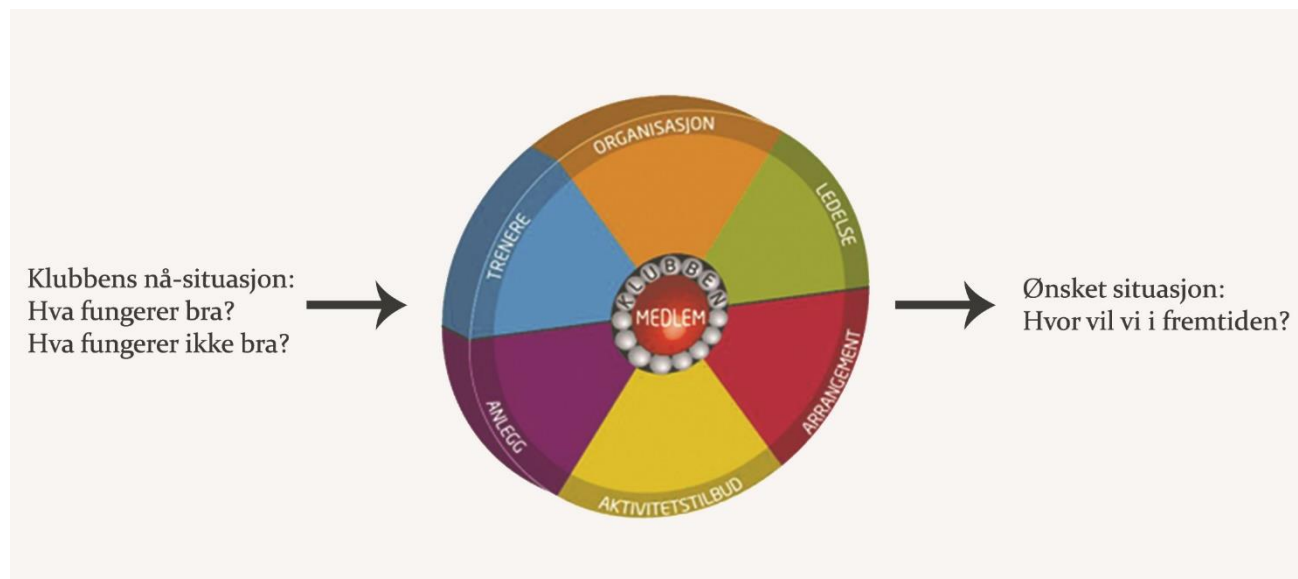
1. Forankring av svømmeklubbens anleggsarbeid

Norges Svømmeforbund jobber langs ulike akser for å bidra til bygging av flere og bedre nye svømmeanlegg. Klubbene har en viktig oppgave i sitt nærmiljø med å være pådriver og rådgiver som brukerrepresentant i slike prosesser. Det er likevel slik at den prioriterte delen av anleggsarbeidet for de fleste klubbene bør være økt tilgang til eksisterende anlegg, og bedre utnyttelse av den tiden man får tildelt.

Hvordan øke klubbens bassengkapasitet

- Nye anlegg
- Økt tilgang til eksisterende anlegg
- Økt aktivitet i tildelt tid

Det er av største betydning at klubben først definerer hvem de er når det gjelder svømmeanlegg. Dette gjøres naturlig i Virksomhetsplanen. Hva er målene for klubben, hva er vedtatte virkemidler og hvilke funksjoner/personer i klubben har ansvaret for de ulike delene av anleggsarbeidet?

Figur 1 NIFs organisasjonshjul for klubb utvikling

Alle klubber må legge anleggsansvar til en bestemt funksjon i klubben. Anlegg er et helt sentralt strategisk område i klubbens virksomhetsstyring; overordnede mål og tiltak må forankres i klubbens årsmøte, i en vedtatt anleggsstrategi. Etter vårt syn må ansvaret for arbeidet mellom årsmøtene ligge i klubbens styre, til et bestemt styremedlem. De daglige oppgavene kan delegeres til daglig leder eller hovedtrener.

Hold løpende oversikt over behovet!

- Hvor mange medlemmer har klubben fordelt på ulike aktiviteter og nivåer
- Hvor mange på ventelister?

- Kortsiktig behov, en til seks måneder
- Behov på ett til fem års sikt, fordelt på nivå
- Hvilke aktiviteter kan plasseres i hva slags type anlegg? Stort/lite, grunt/dypt, transportavstand

Hold løpende oversikt over mulighetene!

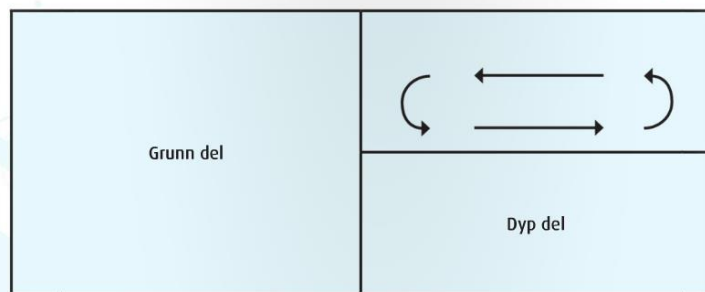
- Ha oversikt over alle svømmeanlegg/bassenger i kommunen, og i nabokommuner
- Hold kontakt med eiere og driftsansvarlige i alle bassengene.
- Vær grei
- Hold oversikt over åpningstider, andre brukergrupper, planer på kort og lang sikt om stenging, vedlikehold, ferier
- Er det perioder på dagen det er ledig kapasitet?
- Hold oversikt over kommunens planer, idrettsrådets prioriteringer, idrettskretsens anleggsplaner og alt annet som rører seg på anleggsområdet

Samordne listene med andre svømmeklubber i området.

Jobb kontinuerlig med å maksimere aktiviteten i tildelt tid!

Del av bassenget på langs og tvers til svømmeopplæring. Få klubbbesøk av Norges Svømmeskole og få tips om organisering. Tenk på treningsmetoder/serier som lettere kan svømmes med mange i banen. Sirkuler svømmere mellom banene for hver serie etter respektive styrker og svakheter. Kjører max/pace-arbeid i én bane og lett svømming i en annen. Bytt på.

Modell 3 brukes hvor man har tre undervisningsgrupper. Her kan den utrygge gruppa øve på den grunne delen, og de tryggeste kan bruke den dypeste delen. Med en slik organisering kan man differensiere undervisningen slik at elevene får øve på ferdigheter tilpasset sitt ferdighetsnivå.

Modell 3

- Kan dere ta inn én deltaker til i en gruppe?
- Kan dere få plass til én gruppe til i anlegget?
- Kan grupper eller deler av grupper være på land deler av treningstiden?
- Kan dere få plass til flere typer aktivitet samtidig i anlegget?
- Kan dere avgi plass til medlemmer eller grupper fra andre idrettslag?
- Kan dere dele bassengtid med andre brukergrupper?

2. Svømmeklubbens viktigste samarbeidspartnere

Samarbeidspartnere når det gjelder anlegg vil i stor grad være de samme som klubben ellers har kontakt med og forholder seg til.

Kommunen er den klart viktigste samarbeidspartneren for svømmeklubben. Kommunen har mange roller, enkelte direkte overfor klubben, andre er mer generelle roller i lokalsamfunnet som klubben er en del av. Det er helt avgjørende for anleggsarbeidet i klubben å forstå kommunens rolle og å finne den mest effektive måten for samarbeid med kommunen. Kommunen har plikter overfor idretten og befolkningen, men det er ikke gitt at det er fruktbart for klubben å stadig konfrontere kommunen med

disse pliktene. Det er gjerne mer produktivt å finne områder der kommune og klubb har sammenfallende interesser, og å identifisere oppgaver som klubben kan bistå kommunen med.

Klubben møter kommunen i rollen som:

- anleggseier
- ansvarlig for barne- og ungdomsidrett
- ansvarlig for svømmeopplæring i skolen
- ansvarlig for folkehelse og fritidstilbud

Anleggseier

De fleste anleggene som norske klubber trener i er kommunale anlegg. Det blir mer vanlig for kommunen å skille ut drift av kommunale anlegg i egne virksomheter, typisk kommunale foretak (KF) eller heleide kommunale aksjeselskap. Fordelen med dette er at klubben har en klart definert, profesjonell forhandlingspartner. En ulempe kan være at de ulike kommunale oppgavene som et svømmeanlegg skal løse er atskilt fra driften, som gjerne har rent kommersielle oppgaver innenfor nærmere fastsatte vilkår. Vilkårene kan omfatte bassengtid og priser for skoleundervisning, annen svømmeopplæring og idrett. I et slikt system er forholdet mellom kommunen og driftsselskapet gjerne regulert i en driftsavtale, i motsetning til et direkte instruksjonsforhold som er tilfellet der en kommunal etat er ansvarlig for driften.

Dette betyr at noen saker skal diskuteres med driftsselskapet og noen med kommunen. Det vil for eksempel sannsynligvis være kommunen som tar avgjørelser om hvilke grupper som skal ha gratis halleie eller reduserte priser. Fordelingen av bassengtid mellom ulike brukergrupper kan være lagt inn i driftsavtalen eller det kan være opp til driftsselskapet. Det samme gjelder åpningstider. Ofte vil det større, overordnede være i driftsavtalen og detaljene overlatt til daglig leder i selskapet. Det er viktig for klubben å holde god kontakt både med kommunen og driftsselskapet, og å ha god innsikt i avtalen som styrer forholdet mellom dem.

Ansvarlig for barne- og ungdomsidrett

Det er ingen lovpålagt plikt for kommunene å legge til rette for barne- og ungdomsidrett, men de gjør det i større eller mindre grad. Man kan også se det slik at folkehelselovens bestemmelser om fysisk aktivitet som forebygging også gjelder barne- og ungdomsidrett. Kommunene har gjerne en kommunal plan for idrett, fysisk aktivitet og friluftsliv. En slik plan er et krav for å få spillemidler til bygging eller rehabilitering av idrettsanlegg. Klubben bør holde seg oppdatert på denne og ha tanker om hvordan den kan brukes i klubbens arbeid. Planen kan gi gode argumenter for at kommunen skal legge til rette for den virksomheten som drives, og gi klubben ideer om nye aktiviteter som passer inn i kommunens planer. [integrering]

https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kkd/idrett/veileder_kommunal_planlegging_for_idrett_og_fysisk_aktivitet_2014.pdf

https://www.regjeringen.no/contentassets/2f826bdf1ef342d5a917699e8432ca11/nasjonale_forventninger_bm_ny.pdf

Ansvarlig for svømmeopplæring i skolen

Svømmeopplæring er en kommunal oppgave og kompetansemålene er fastsatt i læreplanen for kroppsøvingfaget. Kompetansemålene er endret i 2015, og uansett om man anser det som en

presisering eller skjerping, har endringen ført til økt oppmerksomhet om behovet for svømmeopplæring. Opplæringslova § 13-10 fastslår at kommunens oppgave innebærer «å stille til disposisjon dei ressursane som er nødvendige for at krava skal kunne oppfyllest». Det betyr at kommunen er pliktig til å ha tilgjengelig tilstrekkelig bassengkapasitet til å gi barn og unge den svømmeundervisningen som er nødvendig for å nå kompetansemålene for 4., 7. og 10. skoletrinn.

Ressursene kan grovt sett deles i to kategorier: bassengkapasitet og kompetente instruktører. Selv om bassengtid er et knapphetsgode vil ikke skolens behov konkurrere med idretten, siden utøverne uansett har svært begrenset mulighet til å trene i skoletiden. Tvert imot kan kravet vise seg å være en pådriver for å få bygget flere svømmeanlegg i kommuner med for dårlig tilgang til egnede anlegg i rimelig avstand til skolen.

Når det gjelder behovet for instruktører er det naturlig å oppfordre kommunen og klubben til et samarbeid. Mange klubber har aktive svømmeskoler, med utdannede instruktører. Skolen kan få tilgang til kompetente instruktører og klubbene kan få instruktører med større og bredere erfaringsbakgrunn, samtidig som de lettere kan beholde instruktører ved å kunne tilby instruktørene en høyere stillingsprosent. I tillegg vil det selvsagt være attraktivt for instruktørene, og for elevene som får bedre undervisning. Ved en god tilnærming til problemstillingen overfor kommunen vil man kunne oppnå fordeler for alle involverte.

«Kapittel 13. Ansvar til kommunen, fylkeskommunen og staten

§ 13-1. Plikt for kommunen til å sørge for grunnskoleopplæring og spesialpedagogisk hjelp

Kommunen skal oppfylle retten til grunnskoleopplæring og spesialpedagogisk hjelp etter denne lova for alle som er busette i kommunen.»

Ansvarlig for folkehelse og fritidstilbud

Kommunen er ansvarlig for å fremme folkehelsen, både gjennom sin egen virksomhet og gjennom samarbeid med andre. Dette innebærer blant mye annet at kommunen skal legge til rette for fysisk aktivitet. Det typiske utslaget av dette i svømmeanlegget er publikumssvømming, både mosjonssvømming i baner og frilek. Det er vanskelig å bruke denne plikten på kommunens side til å utlede en konkret rettighet på befolkningens side, men det er verdt å ha med seg i diskusjoner med kommunen. Ikke minst kan det være en oppgave som klubben kan tilby seg å hjelpe kommunen med, ved å holde kurs og lede mosjonsaktiviteter i bassenget.

<https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2011-06-24-29>

«§ 4. Kommunens ansvar for folkehelsearbeid

Kommunen skal fremme befolkningens helse, trivsel, gode sosiale og miljømessige forhold og bidra til å forebygge psykisk og somatisk sykdom, skade eller lidelse, bidra til utjevning av sosiale helseforskjeller og bidra til å beskytte befolkningen mot faktorer som kan ha negativ innvirkning på helsen.

Kommunen skal fremme folkehelse innen de oppgaver og med de virkemidler kommunen er tillagt, herunder ved lokal utvikling og planlegging, forvaltning og tjenesteyting.

Kommunen skal medvirke til at helsemessige hensyn blir ivaretatt av andre myndigheter og virksomheter. Medvirkning skal skje blant annet gjennom råd, uttalelser, samarbeid og deltagelse i planlegging. Kommunen skal legge til rette for samarbeid med frivillig sektor.

[...]

§ 7. Folkehelseiltak

*Kommunen skal iverksette nødvendige tiltak for å møte kommunens folkehelseutfordringer, jf. § 5. Dette kan blant annet omfatte tiltak knyttet til oppvekst- og leveårsforhold som bolig, utdanning, arbeid og inntekt, fysiske og sosiale miljøer, **fysisk aktivitet** (min uth.), ernæring, skader og ulykker, tobakksbruk og alkohol- og annen rusmiddelbruk.»*

Idrettsrådet er bindeleddet mellom idretten og kommunens politiske nivå. Idrettsrådet består av alle idrettslag tilsluttet NIF i kommunen. Dette kan være svært mange og idrettsrådets årsmøte velger et styre som utøver idrettsrådets myndighet i perioden mellom årsmøtene. Styret i Idrettsrådet omtales ofte som Idrettsrådet. I styret har naturlig nok ikke alle klubbene plass, og alle idrettene vil dermed ikke være representert.

Det er svært viktig for klubben å delta aktivt i idrettsrådets arbeid, for å ha direkte innflytelse og for å sikre tilgang på informasjon. Det beste er selvfølgelig å få en plass i styret, men uansett må klubben holde jevnlig kontakt med Idrettsrådets styre («Idrettsrådet») også mellom årsmøtene for å holde seg oppdatert og uttrykke behov og synspunkter.

Idrettsrådet lager idrettens samlede prioriteringer og presenterer dem for kommunen, også når det gjelder anlegg. Svømmeanlegg er kostbare og således en tung sak å løfte oppover på lista. Det krever derfor stor innsats fra klubben for å få en samlet idrettsbevegelse i kommunen til å sette et nytt svømmeanlegg (eller en nødvendig rehabilitering) foran andre, mindre kostbare anlegg.

Idrettsrådene fordeler såkalte lokale aktivitetsmidler – LAM – etter retningslinjer fra Kulturdepartementet og anbefalinger fra NIF. Hvordan midlene fordeles i idrettsrådet, bør tas opp på idrettsrådets årsmøte.

Oslo er både fylke og kommune, og har derfor en spesiell ordning. Styret i Oslo Idrettskrets utgjør Oslo Idrettsråd.

Fra NIFs lovnorm for Idrettsrådene:

«§ 3 Oppgaver

(1) Idrettsrådet skal:

- a) Styrke idrettens rolle og rammevilkår i lokalsamfunnet.
 - b) Foreta prioriteringer på vegne av idrettslagene.
 - c) Dokumentere og synliggjøre idrettens lokale omfang, samt utvikle lokale idretts politiske handlingsprogram.
 - d) Være en møteplass og utviklingsarena i skjæringspunktet mellom offentlig og frivillig virke.
- (2) Idrettsrådet skal være et idrettspolitisk organisasjonsledd med oppgaver primært på lokalt nivå.
- (3) Alle saker som er av felles interesse for idretten skal sendes til kommunen gjennom idrettsrådet.»

<https://www.idrettsforbundet.no/idrettsrad/>

Svømmekrets/idrettskrets

Svømmekretsen er et organisasjonsledd mellom NSF og klubbene. Det er varierende aktivitetsnivå i de ulike svømmekretsene, men det er uansett viktig for klubben å vite hva som skjer i kretsleddet.

Idrettskretsen er et organisasjonsledd mellom Norges Idrettsforbund og idrettsklubbene. Idrettskretsene utarbeider gjerne egne anleggsplaner for sitt område, og det er viktig for svømmeklubbene å holde seg orientert om dette og gi innspill i planleggingsarbeidet.

Oslo er både fylke og kommune, og har derfor en spesiell ordning. Styret i Oslo Idrettskrets utgjør Oslo Idrettsråd.

Andre svømmeklubber

De fleste svømmeklubber samarbeider allerede med andre klubber i sitt område, for eksempel med felles treninger for de beste svømmerne. Dette gir svømmerne et bedre treningsmiljø og det utnytter tildelt bassengtid bedre. Det kan også være et signal til kommunen om en positiv og løsningsorientert holdning.

Klubbene bør samarbeide i andre kanaler også, det kan være en klar fordel å ha en samlet front utad, for eksempel i Idrettsrådets arbeid. Dette gjelder både klubber i samme kommune og i nabokommuner. Særlig i de mer tettbygde områdene i landet vil et nytt anlegg i én kommune bety mye også for klubbene i kommunene rundt.

Andre idrettslag

Vi anbefaler å ha et godt og åpent forhold til andre idrettslag og å søke samarbeid med dem. Det kan være trenings samarbeid for alternativ trening – gjennom felles treninger eller å dele på anleggskapasitet – og det kan være samarbeid gjennom Idrettsrådet eller i andre former for møter med det offentlige. Samarbeidet i Idrettsrådet er helt avgjørende for å nå fram med anleggsønsker. Bruk tid på å bygge allianser, tilby hjelp og sørg for at svømmeidrettene får noe tilbake.

Norges Svømmeforbund

Svømmeforbundet har administrative ressurser som skal bistå klubbene i anleggssaker. Ta kontakt.

Erlend Alstad, anleggskonsulent, epost: erlend@svomming.no, tlf 408 52 925

Private aktører i svømmeanleggene

De fleste svømmeanlegg i Norge er finansiert ved hjelp av spillemidler. Det legger begrensninger på hvordan anleggseier kan bruke anlegget, noe som igjen er til hjelp for klubben. «Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet – 2015» («Bestemmelsene») har regler om eierskap og drift av spillemiddelfinansierte anlegg. I pkt 2.3.4 Drift og bruk av spillemiddelfinansierte idrettsanlegg heter det: «Anleggseier har ikke adgang til å inngå bruksavtaler med private, fortjenestebaserte aktører.» Likevel finnes det private aktører i anleggene. Det kan typisk være personlige trenere og firmaer som tilbyr babysvømming eller annen svømmeopplæring. Det beste er å holde en god tone og finne en form for sameksistens som fungerer. Samtidig vil Svømmeforbundet sentralt gjerne ha melding om alle slike tilfeller, for å kunne ta det opp med den kommunen det gjelder.

https://www.regjeringen.no/contentassets/7eeff66f701044789ea1e8dc08b32fcf/bestemmelser_om_tilskudd_til_anlegg_for_idrett_og_fysisk_aktivitet-v-0732b_2015.pdf

Private svømmeanlegg

Enkelte svømmeanlegg er eid av private aktører. Disse vil ofte være dyrere å bruke og vanskeligere tilgjengelig enn kommunale anlegg, men det kan uansett være hensiktsmessig å kjenne til dem og å opprette kontakt med eierne og driftsansvarlige. Det kan være at anlegget har tidsrom i løpet av uka som er vanskelig å fylle for dem, og at de er interessert i å leie ut. Det kan i alle fall være gunstig å ha en etablert kontakt i tilfelle noe skjer med klubbens ordinære anleggstilgang. Dette vil gjøre det lettere å kunne forhandle om bassengtid til kursvirksomhet eller trening i en krisesituasjon.

Det kan også være at private anlegg har behov for kursinstruktører på forskjellige nivåer og at klubben kan hjelpe dem med dette.

Andre private aktører

Det kan være interessant for klubben å holde en oversikt over fagfelt knyttet til anlegg. Det kan være utbyggere, konsulenter/arkitekter, spesialister på idrettsbygg. Dette kan være tid- og arbeidskrevende og bør ikke nødvendigvis prioriteres. Det finnes bransjeorganisasjoner som har mye kunnskap og som arrangerer kurs og fagsamlinger. Bad, Park og Idrett er en av disse.

<http://badparkogidrett.no/>

Sponsorer

De fleste klubbene har sponsorer, og det er en svært viktig del av klubbdriften å holde kontakten med næringslivet og sponsormarkedet. Flere steder har sponsorer gått inn med midler i kommunens anleggsprosjekter, og sponsorer med et godt forhold til svømmeidretten fra før vil antakelig være lettere å få med på laget. Sponsorer kan også være stevnesponsorer og betale hele eller deler av halleien for å arrangere stevner. Det kan være at kommunen har egne regler og synspunkter på at næringslivet får plass i deres anlegg, så igjen er det viktig å ha god kommunikasjon med alle parter.

3. Støtteordninger

Kommunale midler/støtteordninger

Klubben bør i sitt generelle arbeid med å holde seg oppdatert følge med på kommunale støtteordninger. Det kan være statlige tilskuddsmidler fordelt til kommunen for ulike tiltak – integrering, barne- og ungdomsarbeid, folkehelse, eller det kan være prosjekter kommunen har satt i gang selv.

Statlige midler

Statlige midler til anlegg vil i all hovedsak være spillemidler til bygging eller rehabilitering, og det ligger gjerne utenfor klubbens arbeidsområde. Spillemidler til anlegg er bare aktuelt hvis klubben eier/bygger eget svømmeanlegg. Det er likevel viktig at anleggsansvarlig i klubben kjenner til reglene for å ha bakgrunn for diskusjoner med kommunen og idrettsrådet.

Spillemidler til **utstyr** er derimot høyst aktuelt for klubbene. Regler om spillemidler til utstyr finnes i Bestemmelsene, se lenke over i avsnittet Private aktører i svømmeanleggene. Spillemidler til utstyr kan søkes av klubben eller kommunen som anleggseier.

Statlige midler til aktivitet

Det kan virke bakvendt å skulle øke aktiviteten for å få bedre plass, men tanken er at det kan virke positivt for idretten at man gjør en innsats for å skape aktivitet og få med nye grupper. Det kan være at

det finnes tilskuddsordninger som passer til aktivitet klubben allerede driver, eller at klubben har mulighet til å utvide tilbudet sitt.

Det finnes ulike tilskuddsordninger til aktivitet i idrettslag, for eksempel «Inkludering i idrettslag» med midler fra NIF og Integrerings –og mangfoldsdirektoratet,

<https://www.idrettsforbundet.no/tema/inkludering-i-idrettslag/>

Kulturdepartementet har en tilskuddsordning til tiltak for grupper med spesielle behov, rettet mot igangsetting av nye tiltak for barn og unge med funksjonshemninger.

https://www.regjeringen.no/globalassets/upload/kud/idrett/retningslinjer_for_tilskuddsordninger/tilskudd_til_tiltak_for_grupper_med_spesielle_behov_2012.pdf

4. Anleggskompetanse

Klubben bør, som vi har vært inne på, ha en vedtatt anleggsstrategi og en anleggsansvarlig i styret. Det bør også være vedtatt hvem som har det daglige oppfølgingsarbeidet. Avhengig av klubbens størrelse og organisering kan dette være et styremedlem, en annen tillitsvalgt, en daglig leder, hovedtrener, svømmeskoleansvarlig eller annen ansatt. Det vesentlige er at ansvaret er definert og plassert.

De sentrale anleggsoppgavene i klubben er å vite hva som er klubbens behov på kort og lang sikt, og å ha mål og tiltak for å dekke dette behovet. Det vil likevel være nyttig for klubben å ha en viss bakgrunnskompetanse innen de ulike sidene ved bygging og drift av idrettsanlegg. Dermed er det lettere å forstå informasjon og argumenter fra de ulike aktørene i prosessen, og lettere å få gjennomslag for egne argumenter.

Anleggskompetanse dekker en rekke områder, herunder:

- Konstruksjon/bygg
- Idrettslige spesifikasjoner
- Teknisk drift
- Administrativ drift
- Driftsøkonomi
- Praktisk bruk

Det er mange aktører som har god innsikt i ett eller flere av disse områdene. Det bør være en del av klubbens anleggsstrategi å ha en oppfatning av hvilke områder det er hensiktsmessig å kunne noe om, og hvordan dere skal få tilgang til nødvendig kompetanse dere ikke har selv.

<https://www.idrettsforbundet.no/tema/anlegg/>

<https://www.idrettsforbundet.no/idrettskretser1/>

5. Svømmeanlegg på 1-2-3

Punktene retter seg mot en situasjon der et nytt anlegg er planlagt, eller klubben har vedtatt å arbeide aktivt for å løfte fram slike planer. Det vil nesten alltid være kommunen som planlegger anlegg, men

punktene gjelder også der private aktører bygger, selv om det da kan være vanskeligere for klubben å nå fram med sine synspunkter.

1. Utred anleggssituasjonen for klubben, og kommuniser behovene tydelig i prioritert rekkefølge (følg Virksomhetsplanen).

2. Identifiser aktørene, både de som kan bidra til prosjektet og de som kan komme til å motarbeide prosjektet. Deretter er det viktig å pleie nettverket med alle disse aktørene. Dette arbeidet vil dekkes av beskrivelsene i kapittel 2 og kapittel 6.

3. Innled formelt samarbeid med alle potensielle samarbeidspartnere. Kommunen er selvskreven, i alle rollene nevnt i kapittel 2. I tilfeller der det ikke er kommunen som bygger, har de likevel sine andre roller. Ta gjerne en offensiv rolle i denne prosessen.

6. Politisk lobbyisme

Alle kommuner er organisert forskjellig, så det er vanskelig å gi generelle råd. Det sentrale er å skape og opprettholde god kontakt med ulike beslutningstakere og informasjonskilder i kommunen. Ha et planlagt, vedtatt og aktivt forhold til formell og uformell kontakt. Bruk klubbens egne ressurspersoner – noen jobber kanskje i kommunen, noen er kanskje politisk aktive. Det er ikke bare politisk nivå som er av interesse, mye av betydning for klubben vil skje på administrativt nivå. Når det gjelder nye anlegg er reguleringsplaner og budsjettprosesser særlig viktige.

Driften av idrettsanlegg er gjerne plassert i etater som arbeider med kultur, idrett, park og friluftsliv eller eiendomsforvaltning. Bygging av anlegg kan høre under plan-, eiendoms-, nærings- eller idrettsetater, kanskje minst sannsynlig det siste.

Generelt

- Hold dere løpende oppdatert
- Sørg for å få informasjon
- Opprett, utvid og vedlikehold et kontaktnett – bygg allianser
- Fortell gode historier til kommunen
- Fortell kommunen hva dere kan få til sammen i stedet for å krisemaksimere
- Vær løsningsorientert, ta ansvar
- Skryt av kommunen utad
- Bruk pressen med varsomhet

Konkrete saker

- Arbeidet må være forankret på riktig nivå i klubben
- Styret bør møte politikere, andre møter kan delegeres etter generell instruks eller konkret vurdering
- Skaff møter med riktig personer
- Delegasjonens fullmakter må være bestemt og bør være skriftlig
- Vær forberedt, gjør dere kjent med motparten
 - Vit hvem dere skal møte, personer og funksjoner
 - Kjenn bakgrunn og andre oppgaver/interesser personene har
 - Kjenn politiske og administrative planer, vedtak og dokumenter

- Lag en liste over interessefellesskap og interessemotsetninger
- Forbered motparten på dere
 - Gjør kjent hvem dere er, hvem dere representerer
 - Gjør kjent hva dere ønsker å oppnå
 - Vis motparten hvorfor det er viktig for dem å møte dere
 - Presenter løsninger til felles beste, vis hvilken innsats klubben er villig til å gjøre for å oppnå det

